

[M. C. Jensen.]

eller Fiskeeksportør inden 14 Dage protesterer mod Ministerens Afgørelse, og der skal afsiges Dom i den paagældende Retskreds, og Ministerens Afgørelse stadfæstes, eller Bøden forhøjes eller nedsættes, gaar hele Bøden i Statskassen. Naar man nu ønsker en Ændring, er det, fordi det ude i Retskredsene volder en hel Del Ulejlighed at holde Bøderne adskilt. Jeg kan dog ikke rigtig tro, at det er saa alvorligt med den Ulejlighed. Ifølge Fiskeriloven har vi nemlig to Former for Indbetaling af Bøder, idet Halvdelen gaar i Statskassen, og den anden Halvdel anvendes til Hjælp for trængende Fiskere og deres efterladte.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at vise Fiskerne den samme Velvilje, som Ministeren viste under Behandlingen af den foregaaende Sag. Vil Ministeren ikke give Tilsagn om ved anden Behandling at ændre Bestemmelsen i § 2? thi Pengene vil blive savnet, hvis Loven faar den foreslaaede Affattelse. Jeg har hørt, at det er et forholdsvis lille Beløb, der her er Tale om, men saa kan det heller ikke volde stor Vanskelighed at føre Regnskabet paa samme Maade, som man har gjort i Henhold til den gældende Lov. Hvis Ministeren vil gaa med til en saadan Ændring, kan vi fra vor Side tiltræde Lovforslaget, som det foreligger; i modsat Fald maa vi ønske at faa det drøftet i et Udvalg.

Josiassen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er jo ikke store Ændringer, der er foreslaaet. Ændringerne gaar ud paa, at vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte kun kan komme i Betragtning ved de Bøder, der indgaar direkte til Ministeriet. Hvor stort et Beløb der vil fremkomme, kan man ikke paa det nuværende Tidspunkt have nogen Anelse om; det afhænger af, hvor ofte man forbyrder sig mod Loven.

Det ærede Medlem (M. C. Jensen), som talte for Partiet Venstre, beklagede meget, at man i nogen Grad havde forringet Lovforslaget, uden dog at kunne fastslaa i hvor høj Grad. Hvis de Bøder, der indgaar til Politimestrene, og som de skal aflægge Regnskab for, kun er en lille Del, betyder det ikke noget særligt i økonomisk Henseende for de daarligt stillede Fiskere og deres efterladte. Jeg synes ikke, der er stor Grund til at opretholde Forholdet, som det nu er, men det kunde være interessant at faa at vide, hvor meget disse Bøder har andraget det sidste Aar eller i den Tid, Loven har virket. Det har man ikke noget

Overblik over, og før man har det, kan man ikke afgøre, om der vil opstaa noget stort Tab ved den foreslaaede Ændring; i hvert Fald kan man ikke — saaledes som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa — fastslaa, at Ændringen vil betyde et stort Tab. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister er i Stand til paa nærværende Tidspunkt at oplyse, hvor meget disse Bøder har andraget, hvor meget der er indgaaet i Statskassen, og hvor meget der er uddelt til daarligt stillede Fiskere og deres efterladte, men det er jo et Spørgsmaal, vi senere kan komme ind paa, saafremt det ikke kan besvares i Dag.

I øvrigt skal jeg anbefale, at Lovforslaget nyder hurtig Fremme her i Tinget.

Hendriksen: Da Lovforslaget kun tilsigter at forny en bestaaende Lov, der udløber den 31. December i Aar, og da Forholdene rundt omkring i Verden desværre nødvendiggør Foranstaltninger paa det Omraade, der her agtes lovgivet paa, skulde man tro, at et Lovforslag som dette vilde faa en smertefri Gang igennem det høje Ting, men det gaar ikke altid saa let, som man tror. Det ærede Medlem (M. C. Jensen), som talte for Partiet Venstre, fremsatte en Række Beklagelser vedrørende de foreslaaede Ændringer i Bødebestemmelserne, navnlig med Hensyn til Fordelingen af de Bøder, der indgaar i Statskassen, og jeg for mit Vedkommende ønsker Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg, fordi jeg ikke er tilfreds med de Former, under hvilke Udførselen af Fiskefilet foregaar her fra Landet. Efterhaanden er der oprettet en Række Fiskefiletfabrikker, men for at faa Licens til at udføre Fiskefilet kræves, at den paagældende Fabrik er Medlem af en Forening; hvis den ikke er Medlem af en Forening, har den i hvert Fald ikke hidtil kunnet faa Tilladelse til at udføre Varen. Jeg synes, det er en vis Tvang, der derigennem paalægges de paagældende Fabrikker. De Folk, som ikke ønsker at være Medlem af en Forening, kan altsaa ikke udføre Varen. Dette Forhold ønsker jeg klaret, og derfor ønsker jeg, at Lovforslaget undergives en kort Udvalgsbehandling, for at vi i Udvalget kan tale med den højtærede Fiskeriminister om disse Spørgsmaal.

Rasmussen (Hvolbæk): Da vi i Efteraaret 1933 behandlede et Forslag svarende til det, der nu staar paa Dagsordenen, betegnede jeg Forslaget som et Stykke Planøkonomi. Tiden, der er gaaet siden da, er jo ikke blevet den liberalistiske Økonomi